

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716203565
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6716203565.7

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému U. D., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. XXX XX K., o zaplatenie sumy 434,09 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 187,69 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 187,69 Eur od 29.04.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zvyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaný m á n á r o k voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 13 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „pôvodný žalobca“) sa žalobou zo dňa 17.03.2016, ktorá bola doručená súdu dňa 21.03.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 434,09 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 19.04.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu pôvodný žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 04.11.2012 Zmluvu o pôžičke č. 20309710 (ďalej len „zmluva“) na základe ktorej poskytol ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi celkovú sumu pôžičky „482,67 Eur“ na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 8 mesačných splátkach v sume 55,19 Eur. Do dnešného dňa uhradil na účel zaplatenia pôžičky sumu 53,63 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len „obchodné podmienky“) dňa 10.04.2013 listom vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Jeho celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 434,09 Eur.

2. O žalobe žalobcu rozhodol súd platobným rozkazom č.k. 14C/68/2016-26 zo dňa 06.10.2016, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Tento platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keď v tomto prípade je náhradné doručenie vylúčené podľa § 266 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď podľa tohto zákonného ustanovenia, platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk. Nakoľko platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, súd uznesením č.k. 14C/68/2016-50 zo dňa 03.04.2017 tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil podľa § 266 ods. 3 CSP, podľa ktorého, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.04.2017.

3. Dňa 28.11.2016 bolo súdu doručené procesné podanie zo dňa 11.11.2016, ktorým pôvodný žalobca navrhol zmenu subjektu na strane žalobcu v dôsledku postúpenia predmetnej pohľadávky na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, ktorá spoločnosť s týmto procesným návrhom súhlasila.

4. O tomto procesnom návrhu rozhodol súd uznesením č.k. 14C/68/2016-46 zo dňa 03.04.2017, ktorým zmenu subjektu na strane žalobcu pripustil tak, že na miesto pôvodného žalobcu do konania vstúpil nový žalobca, a to spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.04.2017.

5. Po zrušení platobného rozkazu na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 04.05.2017, ktorého sa právny zástupca žalobcu nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 21.04.2017, tento neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 28.04.2017, ktoré bolo doručené súdu dňa 02.05.2017, nepožiadal však zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania, súhlasil s otvorením pojednávania a s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti, žalovaný sa tohto pojednávania tiež nezúčastnil, na toto pojednávanie bol predvolaný riadne a včas fikciou doručenia dňa 28.04.2017 podľa § 106 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak fyzická osoba nemá adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, doručuje súd písomnosti tejto fyzickej osobe oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Písomnosť sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Žalovaný ako fyzická osoba nemá adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR, preto mu súd predvolanie na pojednávanie a iné písomnosti doručoval procesným postupom podľa § 106 ods. 3 CSP. Žalovaný neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, nepožiadal zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania, keď potom súd za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie, vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti žalovaného, keď prihliadol na doterajšie dôkazy.

6. Súd na pojednávaní dňa 04.05.2017 vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré predložil do súdneho spisu žalobca, žalovaný v konaní nepredložil žiadne dôkazy, keď zistil tento skutkový a právny stav:

7. Dňa 04.11.2012 bola medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako veriteľom na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom na strane druhej uzatvorená Zmluva o pôžičke č. 1114671469/20309710 (ďalej len „zmluva“). Veriteľ uzatvoril túto zmluvu ako dodávateľ, žalovaný uzatvoril túto zmluvu ako spotrebiteľ. Z tejto zmluvy súd ďalej zistil, že celková suma pôžičky činila 441,52 Eur, pôžička bola poskytnutá na predmet financovania, ktorým bol tovar (televízor Panasonic), keď žalovaný sa zaviazal zaplatiť akontáciu v sume 53,63 Eur, keď veriteľ poskytol žalovanému na základe tejto zmluvy pôžičku (finančné plnenie) v sume 375,37 Eur. Žalovaný sa zaviazal pôžičku veriteľovi vrátiť v 8 mesačných splátkach v sume 55,19 Eur, keď splátka bola dojednaná vrátane poistenia, bez poistenia splátka činila 53,63 Eur. Strany si dojednali i úroky z pôžičky v podobe ročnej úrokovej sadzby 43,73 %. Celková suma pôžičky bez poistenia bola 429,04 Eur. Priemerná hodnota RPMN bola 40,87 %, RPMN bola 43,73 %, celkové náklady spotrebiteľa boli vyčíslené na sumu 53,67 Eur, termín konečnej splatnosti bol dojednaný na 7/2013, s tým, že žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v mesačných splátkach poštovou poukážkou. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., platné od 01.10.2010, ktoré stranami zmluvy, najmä žalovaným ako spotrebiteľom nie sú podpísané, pričom samotná zmluva, ako aj Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“) predstavujú formulárové tlačivo pôvodného veriteľa. V bode 11.11.2 všeobecných obchodných podmienok, spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splateným ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30. deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. V bode 11.11.3 obchodných podmienok je dojednané, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktorý je splatný na výzvu spoločnosti. Z bodu 6.6.2 obchodných podmienok vyplýva, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo v zmluve alebo v podmienkach alebo vo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny

a poistenia, tak ako vyplýva z bodu 6.6.3 obchodných podmienok. Z týchto, ale bodu 6.6.4 vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

8. Do súdneho spisu pôvodný veriteľ predložil i Prehľad splátok a úhrad, z ktorého vyplýva, že žalovaný zaplatil doposiaľ na vrátenie pôžičky len sumu 53,63 Eur, keď túto úhradu vykonal dňa 04.11.2012. Žiadne iné úhrady nezaplatil. V tomto Prehľade splátok a úhrad sú predpísané splátky v celkovej sume 487,72 Eur, je tu vyčíslený nárok i na „pokuty“ v sume 85,59 Eur, tento v rámci žaloby nebol uplatnený.

9. Predžalobnou upomienkou zo dňa 10.04.2013 ešte pôvodný veriteľ vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok zo zmluvy č. 20309710 jednorazovo v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy. Celkovú istinu vyčísliť na čiastku 458,08 Eur, ktorú žiadal uhradiť obratom, najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Predžalobná upomienka žalovanému bola doručená fikciou dňa 15.04.2013.

10. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.09.2016 pôvodný veriteľ oznámil žalovanému, že ku dňu 19.09.2016 postúpil svoju pohľadávku zo zmluvy č. 20309710 uzavretej dňa 04.11.2012 vo výške 520,73 Eur spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom a zabezpečením zriadeným vo vzťahu k pohľadávke na subjekt: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154. Súčasne ho vyrozumel o tom, že od dátumu prevzatia tohto oznámenia je povinný plniť všetky povinnosti zo zmluvy tejto spoločnosti. Oznámenie o postúpení pohľadávky pre žalovaného bolo odoslané na pošte dňa 03.10.2016.

11. Predmetnú zmluvu zo dňa 04.11.2012 súd pokladal za spotrebiteľskú zmluvu, keďže právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako právnická osoba poskytla v rámci svojho podnikania pôžičku (úver) žalovanému ako fyzickej osobe, ktorý nekonal v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu a vzťah medzi stranami sporu z nej vyplývajúci je spotrebiteľským vzťahom, predmetná zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Predmetná zmluva podlieha právnemu režimu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď s poukazom na § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na predmetnú spotrebiteľskú zmluvu je potrebné preto aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 52 a nasl., prednostne však predmetná spotrebiteľská zmluva podlieha právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení neskorších predpisov.

12. Predmetnú zmluvu z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa súd podrobil preto predovšetkým súdnej kontrole z hľadiska, či táto spotrebiteľská zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z., a ak áno, či tieto boli dojednané v súlade s týmto zákonom, resp. v súlade s Občianskym zákonníkom.

13. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (platné znenie v čase uzavretia zmluvy), ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby, alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie
a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g/ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, a ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h/ celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i/ ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné % z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j/ úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné %, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

k/ fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho %; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho % dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

l/ celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a/ druh spotrebiteľského úveru,

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov na celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov

k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

y/ priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenia, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

29. Citáciu vyššie uvedených zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka, súd uvádza v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy.

30. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-110). Podľa § 100 ods. 1 druhá a tretia veta Občianskeho zákonníka, na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa, v znení zákona č. 102/2014 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadne aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku, alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť, alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

34. Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, vrátane jeho premlčania, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Nakoľko ide o právny predpis, ktorý ma charakter špeciálnej právnej úpravy vo vzťahu k všeobecnej úprave premlčania uvedenej v Občianskom zákonníku, a nakoľko v súdnej veci ide o spotrebiteľskú vec, súd nepostupoval pri posudzovaní premlčania podľa druhej vety § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka, ale postupoval v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., v znení zákona č. 102/2014 Z.z., pričom na premlčanie práva prihliadol z úradnej povinnosti vyplývajúcej pre súd zo zákona.

35. Ako súd už dôvodí, predmetnú zmluvu právne posúdil podľa zákona č. 129/2010 Z.z., ide o spotrebiteľskú zmluvu, žalovaný má postavenie spotrebiteľa. Túto zmluvu v rámci súdnej kontroly súd podrobil preskúmaniu, či obsahuje všetky náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., keď dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky tieto náležitosti. Napriek tomuto zisteniu posúdil nárok žalobcu na zaplatenie sumy 434,09 Eur vyplývajúci z tejto zmluvy za dôvodný len v časti o zaplatenie sumy 187,69 Eur a nedôvodný v časti o zaplatenie sumy 246,40 Eur. Zo zmluvy vyplýva, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanému pôžičku v sume 375,37 Eur. Za poskytnutie pôžičky strany si dojednali úroky z pôžičky vo výške 43,73 %. Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v Eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) v novembri 2012, kedy bola zmluva uzatvorená, činili pre domácnosti pri spotrebiteľských a ostatných úveroch poskytnutých na obdobie do 1 roka od 7,67 % do 9,13 % ročne (zdroj: www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>). Z uvedeného je zrejmé, že dojednané úroky z pôžičky v sume 43,73 % podstatne prevyšovali tieto priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v Eurách rezidentom Eurozóny v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, keď išlo o takmer 4,8-násobne vyššie dojednané úroky za aké banky v rozhodnom období poskytovali obdobné úvery. Je pravdou, že veriteľ je nebankovým subjektom, avšak pokiaľ úroky za úver boli dojednané vo výške presahujúcej 4,8-násobok úrokovej priemernej miery za ktorú v rozhodnom období banky poskytovali obdobné úvery, bol povinný v konaní žalobca preukázať racionálnu odôvodnenosť dojednania takejto výšky odplaty (úrokov) v porovnaní s bankovými subjektmi. V tomto ohľade žalobca nepredložil dôkazy, preto dojednanie úrokov v takejto výške nepožíva právnu ochranu, takéto dojednanie je absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Tiež podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

36. Dojednanie takejto odplaty nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi i podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práva, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. 3Cdo/137/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba považovať taký úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva.

37. Dohoda o odplate musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška odplaty (úrokov) je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o primeranosť odplaty, výšku úrokov a problematiku dobrých mravov, táto úzko súvisí s doktrínou o neprípustnom, resp. neprimeranom znevýhodnení založenom právnom úkonom, tak typickou práve v prípade tradičnej „úžery“. Táto doktrína nadobudla v modernom práve váhu a význam a slúži určitým obmedzujúcim spôsobom k naplneniu zásady zmluvnej spravodlivosti. Táto našla odraz i v ustanovení § 52 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ako i v § 39a Občianskeho zákonníka o tzv. „úžere“.

38. V posudzovanom prípade dojednané úroky odporuje dobrým mravom, takéto dojednanie je absolútne neplatné, nepožíva právnu ochranu. Právny úkon, teda spotrebiteľská zmluva je tak v tejto časti dojednaná absolútne neplatným právnom úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, § 3 Občianskeho zákonníka a § 41 Občianskeho zákonníka. Veriteľ tak nemá nárok na úroky z pôžičky.

39. Zo zmluvy ďalej vyplynulo, že žalovaný prijal pôžičku v sume 375,37 Eur. Zo zmluvy nevyplýva, že by bolo dojednané poistenie. Zaviazal sa pôžičku vrátiť v 8 mesačných splátkach v sume 53,63 Eur mesačne. Nakoľko veriteľ nemá nárok na úroky, mesačná splátka bez úrokov činí 46,92 Eur mesačne, čo pri zaplatení 8 mesačných splátok činí sumu 375,37 Eur pôžičky.

40. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť pôžičku v mesačných splátkach, prvá mesačná splátka bola splatná dňa 20.12.2012, tak ako to vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok, keďže nebol dojednaný iný splátkový kalendár k zmluve, pričom táto splatnosť vyplýva z bodu 6. bodu 6.4 a z bodu 6.6.2 týchto všeobecných obchodných podmienok. Z bodu 6.6.3 všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že v jednotlivých splátkach je zahrnutý úrok, príslušná časť istiny a poistenie. V tomto prípade poistenie nebolo dojednané, resp. zo zmluvy nevyplýva. Žalobca v súdnej veci podal žalobu na súde dňa 21.03.2016, teda ešte pôvodný žalobca. Hoci žalovaný v konaní nevzniesol námietku premlčania, súd bol povinný v predmetnej veci prihliadnuť i na premlčanie, a to z úradnej povinnosti vyplývajúcej mu zo zákona, konkrétne z § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., v znení zákona č. 102/2014 Z.z.. Premlčacia doba, tak ako vyplýva z § 101 Občianskeho zákonníka je trojročná a plynie, tak ako vyplýva z § 103 Občianskeho zákonníka od zročnosti jednotlivých splátok, keďže plnenie žalovaného bolo dojednané v splátkach. Z Prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že prvá splátka bola splatná dňa 20.12.2012. Keďže žaloba na súde bola podaná dňa 21.03.2016, tak premlčanie sa vzťahuje na 4 mesačné splátky zaplatenia pôžičky splatné dňa 20.12.2012, dňa 20.01.2013, dňa 20.02.2013 a dňa 20.03.2013, čo predstavuje sumu 187,68 Eur (4 x 46,92 Eur). Súd ustálil výšku splátok na sumu 46,92 Eur, keďže veriteľ nemá nárok na úroky. Nakoľko žalovaný prijal plnenie v sume 375,37 Eur, a nakoľko nárok žalobcu je premlčaný, čo do zaplatenia čiastky 187,69 Eur, potom bolo dôvodné priznať žalobcovi nárok na vrátenie peňažných prostriedkov v sume 187,69 Eur. V prevyšujúcej časti potom súd žalobu žalobcu ako nepreukázanú zamietol. Ako súd už dôvodí na premlčanie súd prihliadol z úradnej povinnosti, keďže žalovaný má postavenie spotrebiteľa, pričom zákon ukladá súdu na premlčanie prihliadnuť v spotrebiteľskej veci z úradnej povinnosti. Pokiaľ žalobca tvrdil, že došlo k predčasnej splatnosti pôžičky, a to na základe „predžalobnej upomienky“ zo dňa 10.04.2013, žalobca nepreukázal v konaní splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, teda že ako dodávateľ veriteľ uplatnil právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Predovšetkým v konaní nebolo preukázané upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Predčasné zosplatenie úveru v súlade so zákonnou úpravou žalobca v konaní nepreukázal.

41. Na základe uvedeného potom súd prisúdil žalobcovi nárok len na zaplatenie sumy 187,69 Eur, v zvyšujúcej časti o zaplatenie sumy 246,40 Eur nárok žalobcu zamietol, keď z tejto sumy nepriznal súd ani príslušenstvo v podobe uplatnených úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 19.04.2013 do zaplatenia, keďže nepriznal v tejto časti ani nárok na istinu 246,40 Eur.

42. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

43. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

44. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.09.2016 žalobca preukázal aktívnu legitímáciu v spore, preukázal, že je vlastníkom predmetnej pohľadávky s príslušenstvom. Žalovaný v konaní nerozporoval, že počas súdneho konania došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa na nového veriteľa, ktorým je žalobca, spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava.

45. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

46. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením z peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

48. Žalovaný je preukázateľne v omeškaní so zaplatením sumy 187,69 Eur, keď jeho omeškanie stále trvá. Preto žalobca má z prisúdenej sumy nárok i na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 1 prvá veta a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z prisúdenej sumy od 29.04.2017 do zaplatenia, žalobca v konaní nepreukázal predčasnú splatnosť úveru vykonanú v súlade so zákonom, keď predčasným zosplatením úveru, nie je predžalobná upomienka zo dňa 10.04.2013. Žalobca nepodal žalobu pokiaľ ide o žalované príslušenstvo, čo do nároku na úroky z omeškania z jednotlivých omeškaných splátok úveru, ale podal žalobu o zaplatenie tohto nároku z celej dlhovanej čiastky úveru. Preto súd posúdil tento nárok podľa žalobného návrhu a úroky priznal z omeškania z celej dlhovanej sumy avšak len od 29.04.2017 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, ktorá mu bola doručená dňa 28.04.2017, keď úroky z omeškania priznal až do zaplatenia.

49. Pokiaľ žalobca žiadal prisúdiť úroky z omeškania aj z tejto sumy už za obdobie 19.04.2013 do 28.04.2017 potom súd žalobu žalobcu v tejto časti ako nepreukázanú zamietol.

50. Pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania, podľa § 10 c vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Podľa § 3 ods. 1 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 %-nych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 29.04.2017 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0 %. Žalobca má preto nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne, teda o 8 %-nych bodov vyššie ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná ku dňu 29.04.2017.

51. V prevyšujúcej časti potom súd nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol, keď zamietol žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 187,69 Eur za obdobie od 19.04.2013 do 28.04.2017 a vo výške 0,75 % ročne zo sumy 187,69 Eur od 29.04.2017 do zaplatenia.

52. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Žalovaný mal úspech vo veci väčší než žalobca, preto súd náhradu trov konania pomerne rozdelil, pričom rozhodoval o nároku žalovaného na trovy konania, keďže mal úspech vo väčšej miere. Žalovaný mal úspech vo výške 13 % (246,40 Eur/434,09 Eur = 0,56 t.j. 56 %, 187,69 Eur/434,09 Eur = 0,43, t.j. 43 %, 56 % - 43 % = 13 %).

55. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).